

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către
Inspectoratul General al Poliției,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă
de către Alexandru Beșleagă împotriva Inspectoratului General al
Poliției privind anularea actului administrativ individual defavorabil,
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, încasarea
penalității de plată a indemnizației, precum și încasarea cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2023 a Curții de Apel
Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-122/24
PIGD 2-22023374-01-3ra-31012024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. G. Cazacu
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

23 iulie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 15 februarie 2022, Alexandru Beșleagă a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat anularea răspunsului nr. 34/2-4323 din 16 decembrie 2021 privind achitarea indemnizației, precum și a răspunsului nr. 34/2-B-176/22 din 19 ianuarie 2022 la cererea prealabilă, cu obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind achitarea indemnizației lunare de 1 000 lei, pentru perioada decembrie 2018-01 ianuarie 2021, încasarea penalității în mărime de 0,3% din suma totală datorată de plată a indemnizației lunare pentru fiecare zi de întârziere până în ziua achitării integrale a indemnizației, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii înaintate, reclamantul a relatat că, activează în organele poliției din 19 iulie 1996, până în prezent, fără întrerupere, fiind permanent promovat în diferite funcții, în domeniul combaterii traficului de persoane a activat până în data de 28 decembrie 2021, fiind antrenat anterior sub egida Ambasadei SUA și a unor ONG-uri de profil, în calitate de formator al diferitor grupe mixte compuse din angajați ai instituțiilor de aplicare a legii.

3. Astfel, Alexandru Beșleagă a susținut că, în data de 17 noiembrie 2021 a depus o cerere în adresa Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 lei pentru perioada decembrie 2018-01 ianuarie 2021 în baza pct. 6¹ din Anexa nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupe și corpul de comandă angajați în serviciul apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare.

4. Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției din 16 decembrie 2021 i s-a comunicat faptul că i se respinge cererea cu privire la acordarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 lei lunar.

5. În acest context, reclamantul a indicat că, în data de 14 ianuarie 2022 a depus cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat admiterea cererii, anularea actului administrativ individual, cu emiterea unui nou act administrativ prin care să fie dispusă achitarea indemnizației lunare conform hotărârii de Guvern nr. 650 din 12 iunie 2006 în mărime de 1 000 lei lunar, pentru perioada decembrie 2018-01 ianuarie

2021 și 0,2% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere până la ziua achitării acestei sume a indemnizației.

6. Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției din 19 ianuarie 2022 s-a respins cererea prealabilă depusă de către Alexandru Beșleagă.

7. Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne din 28 ianuarie 2022, la fel i s-a respins cererea prealabilă, invocând că, Inspectoratul General al Poliției corect a respins cererea cu privire la achitarea indemnizației lunare solicitate, or, prin Hotărârea Guvernului nr. 494 din 04 mai 2007 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpul de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Ministerului Afacerilor Interne, precum și persoanelor detașate în Centru, li se stabilea o indemnizație lunară în mărime de 1 000 lei.

8. În acest context, reclamantul a indicat că, durata planificată a Proiectului a fost de 2 ani, după care responsabilitățile pentru întreținerea obiectelor finanțate inițial de Guvernul Statelor Unite a fost transferată către oficialii moldoveni, iar odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar și a Hotărârii Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018, a fost lipsit de indemnizația lunară în mărime de 1000 lei, deoarece la acel moment nu exista nici o pretinsă mențiune cu privire la modificarea textului pct. 6¹ a Hotărârii Guvernului nr. 494 din 04 mai 2007 și/sau a Anexei nr. 14 la Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 unde se regăsește și pct. 6¹ menționat supra.

9. Conform răspunsului Direcției Finanțe a Inspectoratului General al Poliției nr. 34/5-539 din 02 octombrie 2019, este menționat că hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul administrației penitenciare a fost elaborată în conformitate cu prevederile Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, care a fost abrogată Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

10. În dezacord la această argumentare a Direcției Finanțe a Inspectoratului General al Poliției, reclamantul a menționat că, prin răspuns se invocă abrogarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005, prin care angajaților Centrului pentru combaterea traficului de persoane le-a fost stabilită și achitată la salariu lunar indemnizația lunară în mărime de 1 000 lei, însă se constată faptul că în anul 2018 conform hotărârii de Guvern nr.735 din 18 iulie 2018 conținutul hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 a fost completat cu un nou text și anume „precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare”, fără a fi excluse sau abrogate prevederile anterioare incluse în această hotărâre de Guvern, inclusiv fără a fi excluse sau abrogate și prevederile pct.6¹.

11. În aceste circumstanțe Alexandru Beșleagă a susținut că, a activat în perioada menționată pentru care se solicită achitarea indemnizației și anume pentru perioada decembrie 2018 – 01 ianuarie 2021, în cadrul Centrului pentru combaterea traficului de persoane al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne. Această indemnizație constituie prin sine după sensul său un spor ca un drept salarial acordat suplimentar la salariul de bază în conformitate cu actul normativ menționat supra, inclusiv achitarea acestei indemnizații, ce constituie obiect al litigiului sau cerinței sale către Inspectoratul General al Poliției este garantată și de Acorduri (amendamente) internaționale.

12. Totodată, reclamantul a susține că, această indemnizație constituie un supliment, spor, adaos la salariile și venitul de bază a angajaților Centrului pentru combaterea traficului de persoane, asigurând ca angajații care au un grad și responsabilități echivalente vor primi o recompensă echivalentă indiferent de instituția de la care ei au fost detașați la Centrul pentru combaterea traficului de persoane. Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 acest supliment la salariu de bază în valoare de 1 000 lei lunar, se achita mereu angajaților Centrului pentru combaterea traficului de persoane.

13. Reclamantul a indicat că, adaosul la salariu sau indemnizația lunară, la care pretinde și care face obiectul prezentului litigiu, este prevăzută în pct. 6¹ din Anexa nr. 14 al Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, potrivit căruia polițiștilor efectivului de trupă și corpului de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane și polițiștilor Birourilor combaterea traficului de persoane ale Secțiilor Nord și Sud ale Inspectoratului național de investigații al Inspectoratului General al Poliției, precum și persoanelor detașate în Centru li se stabilește o indemnizație lunară în mărime de 1 000 lei.

14. Prin urmare, Alexandru Beșleagă a susținut că, această solicitare este motivată și în baza Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006, prin care în conformitate cu prevederile pct. 22 imperativ este stabilit că alte drepturi bănești ale militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și funcționarilor publici cu statut special din cadrul sistemului administrației penitenciare se stabilesc în modul și mărimile indicate în anexa nr. 14.

15. Astfel, reclamantul a menționat că, aceste prevederi legale au fost în vigoare și au produs efectele juridice corespunzătoare și după data intrării în vigoare a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 deci, Inspectoratul General al Poliției, prin actul real răspunsurile sale din răspunsul Inspectoratului General al Poliției din 16 decembrie 2021 și răspunsul Inspectoratului General al Poliției din 19 ianuarie 2022, a respins cererile lui Alexandru Beșleagă, invocând motive neîntemeiate și ilegale în viziunea reclamantului, prin care a refuzat în achitarea altui spor și drept salarial acordat suplimentar la salariul de bază indemnizația lunară suplimentară în mărime de 1 000 lei, prevăzute de Amendamentul (nr. AMAEIE142/2006 din la Scrisoarea de

Acord privitor la controlul drogurilor și aplicarea Legilor din 28 august 2001 între Guvernul Statelor Unite ale Americii și Guvernul Republicii Moldova și Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006.

16. Cu referire la capătul de cerere privind achitarea a 0,2 % din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere până la ziua achitării Alexandru Beșleagă a comunicat că, deși în cererea inițială către Inspectoratul General al Poliției în data de 17 noiembrie 2021 nu a solicitat achitarea penalității de întârziere, acest fapt nu înseamnă că Alexandru Beșleagă nu este în drept să solicite acest lucru ulterior în cererea prealabilă și în acțiunea înaintată în judecată depusă către Inspectoratul General al Poliției având în vedere faptul refuzului neîntemeiat și ilegal al Inspectoratul General al Poliției de a-i achita indemnizația lunară solicitată prin cererea inițială în temei legal.

17. În opinia reclamantului este neîntemeiat argumentul invocat de Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne în răspunsurile sale menționate supra cu referire la prevederile art. 60 alin. (3) din Codul administrativ, care prevede că în cazul depunerii cererii privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin emiterea unui act administrativ individual sau normativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă.

18. Astfel, Alexandru Beșleagă a invocat că, autoritatea publică a anulat un act administrativ ilegal, termenul general începe să curgă din data în care decizia cu privire la anularea actului administrativ ilegal a rămas incontestabilă. Iar în cazul respectiv Alexandru Beșleagă a revendicat încălcarea unui drept legitim și din acest motiv depune acțiune în instanța de contencios administrativ prin care contestă decizia cu privire la cererea prealabilă în termen de 30 zile de la data comunicării.

19. Totodată, a atenționat și asupra faptului că există deja un precedent judiciar și anume cauza Iurie Podarilov către Inspectoratul General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ, iar această cauză se referă la mai multe pretenții, inclusiv și la pretenția cu privire la achitarea acestei indemnizații în temeiul pct. 6¹ din anexa nr. 14 a Hotărârii Guvernului nr.650 din 12 iunie 2006.

20. Prin hotărârea din data de 29 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Alexandru Beșleagă. (f.d. 74,81-85)

21. Instanța de fond a constatat că la 12 iunie 2006 a fost aprobată Hotărârea Guvernului nr.650 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul apărării naționale, securității statului și ordinii publice, precum și a funcționarilor publici cu statut special din cadrul administrației penitenciare, al cărei temei legal în constituia Legea nr.355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar. Potrivit pct. 6¹ al Anexei nr.14 la Hotărârea Guvernului nr.650 din 12 iunie 2006 militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă al Centrului pentru combaterea traficului de persoane

al Ministerului Afacerilor Interne, precum și persoanelor detașate în Centru li se stabilește o indemnizație lunară în mărime de 1 000 lei.

22. La caz, instanța de fond a reținut lipsa temeiului legal care să permită achitarea indemnizație lunare în mărime de 1 000 lei în temeiul pct.6¹ al anexei nr.14 din Hotărârea Guvernului nr.650 din 12 iunie 2006, or, aceasta a devenit desuetă odată cu abrogarea Legii nr.355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar și nu mai produce efecte juridice.

23. În aceste circumstanțe, instanța de fond a menționat că, argumentele invocate de către Alexandru Beșleagă în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea răspunsurilor nr. 34/2-4323 din 16 decembrie 2021 privind achitarea indemnizației și nr. 34/2-B-176/22 din 19 ianuarie 2022, care au fost emise în corespundere cu legea și sunt întemeiate pe fond. Or, autoritatea publică pârâtă a respectat procedura de emitere a actelor administrative, iar instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actelor administrative, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată dat fiind faptul că contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

24. Subsecvent respingerii prezentei de bază, instanța de fond, în baza art. 94, alin. (1) din Codul de procedură civilă a respins și pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, or instanța de judecată obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată suportate în cadrul procesului.

25. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel în termen în data de 12 iulie 2022, de către Alexandru Beșleagă, reprezentat de avocatul Sergiu Coptu. (f.d.79-80)

26. Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 04 octombrie 2023 a casat hotărârea din 29 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediu Rîșcani, a emis o nouă decizie prin care a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Beșleagă, a anulat răspunsul Inspectoratului General al Poliției nr.34/2-4323 din 16 decembrie 2021 și nr. 34/2-B-176/22 din 19 ianuarie 2022, a obligat Inspectoratul General al Poliției să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Alexandru Beșleagă a indemnizației lunare în mărime de 1 000 lei, pentru perioada decembrie 2018 - 01 ianuarie 2021, a încasat de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul lui Alexandru Beșleagă, cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 1 500 lei. (f.d. 169,170-185)

27. Instanța de apel, în temeiul prevederilor pct.6¹ al anexei nr.14 din Hotărârea Guvernului nr.650 din 12 iunie 2006, raportat la circumstanțele cauzei, a concluzionat că pretenția lui Alexandru Beșleagă privind anularea răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr.34/2-4323 din 16 decembrie 2021 și nr. 34/2-B-176/22 din 19 ianuarie 2022, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să emită actul administrativ cu privire la achitarea indemnizației lunare în mărime de 1 000 lei, este întemeiată,

deoarece este greșită concluzia instanței de fond cu privire la desuetudinea Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 la situația din 2018.

La acest aspect instanța de apel a menționat că în anexa nr. 8 a Hotărârii Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 sunt indicate 22 de Hotărâri de Guvern care se abrogă. Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2016 nu se regăsește în lista hotărârilor abrogate prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018, această hotărâre fiind abrogată ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 22 decembrie 2020 cu începere din data de 01 ianuarie 2021.

28. Astfel, reținând prevederile art. 56, alin. (1), art. 67, alin. (2) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017, instanța de apel a concluzionat că Hotărârea Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2016, nu a fost abrogată prin Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018 și este aplicabilă lui Alexandru Beșleagă, pentru perioada decembrie 2018 până la 01 ianuarie 2021. Motiv din care, Inspectoratul General al Poliției urmează să emită actul administrativ cu privire la achitarea în beneficiul lui Alexandru Beșleagă a indemnizației lunare în mărime de 1 000 lei, pentru perioada decembrie 2018 până la 01 ianuarie 2021.

29. Cu referire la pretenția privind încasarea penalității în mărime de 0,3% din suma totală datorată de plata indemnizației lunare pentru fiecare zi de întârziere până în ziua achitării integrale a indemnizației, instanța de apel, în temeiul art.330, alin.(2) din Codului muncii, a menționat că în cazul dat nu s-a stabilit vina angajatorului, ci dezacordul plății, considerând că, Alexandru Beșleagă nu poate pretinde la indemnizația lunare în mărime de 1 000 lei pentru perioada respectivă în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018, dând o interpretare incorectă actelor normative.

30. Totodată, instanța de apel, în baza art. 94, alin. (1), art. 96, alin.(1) din Codul de procedură civilă, a admis parțial pretenția lui Alexandru Beșleagă, privind compensarea cheltuielilor de judecată și a dispus încasarea cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 1 500 lei, apreciindu-le în acest quantum reale, necesare și rezonabile și ținând cont de faptul că acțiunea a fost admisă parțial.

31. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs, Inspectoratul General al Poliției, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii privind respingerea acțiunii depusă de către Alexandru Beșleagă. (f.d.188,106-112)

32. În motivarea recursului Inspectoratul General al Poliției a menționat că, decizia contestată este arbitrară sau se bazează în mod determinat pe aprecierea vădită nerezonabilă a probelor în raport cu circumstanțele cauzei.

33. Autoritatea publică recurentă a susținut că instanța de apel în mod eronat a ajuns la concluzia că argumentul Inspectoratului General al Poliției precum că acțiunea Hotărârii Guvernului nr.650 din 12 iunie 2006 a încetat în temeiul art.74 a Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, devenind desuet. În acest sens a menționat că, Hotărârea

Guvernului nr.650 din 12 iunie 2006 a devenit desuetă, chiar dacă nu a fost abrogată expres. Așa cum rezultă din textul art.17 al Legii nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, sporurile personalului din unitățile bugetare se stabilesc în modul prevăzut de Guvern.

34. Inspectoratul General al Poliției a susținut că începând cu 1 decembrie 2018 au intrat în vigoare Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, iar pentru punerea în aplicare a prevederilor legii nominalizate, a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12 decembrie 2018, deci, Alexandru Beșleagă nu mai poate să beneficieze de alte sporuri și drepturi salariale acordate suplimentar la salariul de bază în mărime de 1 000 lei, de care se beneficia până la intrarea în vigoare a Legii nr.270 din 23 noiembrie 2018.

35. Totodată, a indicat că instanța de apel, nu a luat în considerare faptul că Legea nr.270 din 23 noiembrie 2018, este unicul act normativ care prevede modul de remunerare a salariaților din sectorul bugetar. Anume acest act normativ este cel care determină mărimea și componentele salariului lunar. Astfel, în conformitate cu prevederile art. 10, alin. (1), lit. a) și b), salariul lunar al personalului din unitățile bugetare pentru activitatea desfășurată pe durata normală a timpului de lucru stabilită de lege este constituit din: partea fixă, compusă din (salariul de bază; sporul lunar pentru gradul profesional; sporul lunar pentru deținerea titlului științific și/sau științificodidactic; sporul lunar pentru deținerea titlului onorific) și partea variabilă, care cuprinde: (sporul pentru performanță; sporuri cu caracter specific).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 04 octombrie 2023. Conform extrasului din poșta electronică a Curții de Apel Chișinău, hotărârea motivată a fost notificată participanților la proces la 23 ianuarie 2024. (f.d.135)

41. Recursul motivat a fost depus de către Inspectoratul General al Poliției la 13 februarie 2024.

42. În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

43. Cu referire la temeiurile recursului instanța de recurs subliniază că din analiza prevederilor art. 245¹ – 246 din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

44. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

45. Pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, deoarece instanța de apel a suspus analizei depline situația de caz, a analizat-o cu suficientă precizie, s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de către apelant și de către autoritatea publică intimată și le-a analizat inclusiv prin prisma competenței autorității publice recurente, primind o motivare convingătoare, ceea ce exclude caracterul arbitrar al deciziei, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

47. Completul de judecată constată că argumentul recurentului privind pretinsa desuetudine a Hotărârii Guvernului nr. 650 din 12 iunie 2006 nu este relevant și nu poate influența admisibilitatea recursului. Se reține că actul normativ invocat a fost abrogat la data de 1 ianuarie 2021, prin Hotărârea Guvernului nr. 984 din 22 decembrie 2020 „cu privire la modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului”. Totodată, până la data abrogării, Hotărârea Guvernului nr. 650/2006 a fost supusă mai multor modificări succesive, inclusiv prin acte normative adoptate la 14 ianuarie 2019, 31 decembrie 2019 și 14 august 2020.

48. Totodată, instanța de recurs menționează că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în acțiune, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

49. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului autorității publice recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel, în modul în care este garantat de art. 6 §1 al Convenției.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

51. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise

[Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

54. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus Inspectoratul General al Poliției.

55. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Inspectoratul General al Poliției.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă